

Laharnar se je, rekli bi, iz samouka po svoji marljivosti povzpел tako daleč, da sklada pravilno gledé na harmonijo in modulacijo; lahko mu teče tudi melodija; iz te zbirke pa, kakor rečeno, veje nekov posebno prijeten naroden duh, ki bode delo priporočal širom domovine.

K.

Cantica sacra. Cerkvena pesmarica za moški zbor. Drugi del. Uredil Ant. Foerster. Tiskala in založila „Zadružna tiskarna“ v Ljubljani 1903. Cena 2 K. — Krasna zbirka obsega na 84 straneh 74 skladb, katere so popolnoma druge kot v prvem delu. Razdelitev pa je ista, kot v prvem delu, namreč: Mašne pesmi, pesmi za cerkveno leto, Marijine pesmi, pesmi k svetnikom, k blagoslovu in pristavek. Dasi ima pesmarica latinski naslov, vendar je velika večina skladb (49) slovenskih. Besedilo je —

kakor v „Ceciliji“ — tudi tu deloma opilil, deloma sam zložil gosp. prof. dr. Gr. Pečjak. Velik del skladb (33) je z lastno mu spretnostjo uglasbil gospod prireditelj sam. Poleg njegovega imena pa beremo v zbirki tudi ta-le znana imena: Belar, Blied, Carli, Čapek, Fajgelj, Gallus, Gerbić, Haller, Hladnik, Horák, Hribar, Kimovec, Kothe, Mader, Mašek, Mozart, Palestrina, Rihar, Schubert, Schubiger, Spohr, Vogler, Witt. — Pesmarica je v prvi vrsti namenjena dijaškim zborom; vendar pa bo dobro došla tudi drugim moškim zborom. Gotovo bodo naši moški zbori zelo hvaležni velezaslužnemu gospodu A. Foersterju, da jim je za letošnjo pomlad deloma s svojih, deloma s tujih gredic sestavil tako krasen šopek glasbenih cvetk.

F. F.

Uvodna vinjeta na str. 321. nam kaže nagrobni spomenik grofu Eggerju, katerega je v vzvišenem reliefu izdelal g. Alojzij Progar iz kararskega marmorja. Postavljen je na mavzoleju v Št. Juriju ob Št. Vidu na Koroškem. Relief je izdelan v obliki celega trikotnika; na naši reprodukciji so robovi posneti. Kristus gre iz groba. Za njim je v oblačkih polno angelskih glav. Na desno je Kalvarija, na levo pa Jeruzalem, odkoder gredo žene k grobu. Lepo delo hvali svojega mojstra! — „Staroruska pojedina“ slikarja Makovskega nam kaže

zaužila. Težka in dragocena so oblačila plemenitnikov in žen. Gospodar spredaj ima poleg sebe grajskega norca, v prejšnjem času priljubljenega zabavljača, ki je imel nalogo skrbeti za smeh in dovtip. — Na strani 345. prinašamo sliko znanega ruskega slikarja Fedotova. Slika je zanimiva zaradi tega, ker se začena ž njo nova doba v ruskem slikarstvu. P. A. Fedotov je namreč uvedel v slikarstvo takozvani „ruski genre“. Obrnil je pozornost umetnikov na realno rusko življenje, katero je temeljito proučeval in po vzorcu leposlovcev humoristično slikal, včasih s precej ostro satiro (prim. str. 239). Pavel Andrejevič Fedotov je bil rojen l. 1816. v Moskvi. Posvetil se je armadi. Ker je kazal velik umetniški dar, mu je car Nikolaj dovolil, da zapusti vojaško službo in se daruje popolnoma slikarstvu. Dobival je po sto rubljev na mesec izredne plače. Najprej je stopil pred javnost z raznimi slikami iz vojaškega življenja. Pesnik Krylov pa ga je pregovoril, da je začel slikat predmete iz občega ruskega življenja. In res je segel Fedotov v življenje in ustvaril celo vrsto slik, katere so zaradi svoje hudomušne duhovitosti zbudile veliko zanimanje, n. pr. „Jutro uradnika, ki je dobil prvo odlikovanje“, „Grbasti ženin“